

[Kjær Rasmussen.]

at anholde RS. Først da RS gik tilbage og bad om at få kæppen, blev han arresteret. Betjenten tog førergreb på ham og lagde ham ned på jorden, hvor han blev holdt fast. Ifølge den ene betjent skete dette af humane grunde, „for hans egen skyld“, thi hvis han havde fået lov til at blive stående, kunne det være blevet nødvendigt at tage meget skrappere metoder i brug! (Han kunne have forsøgt at flygte). I øvrigt var betjentenes vidneudsagn her totalt modstridende.

Den ene betjent forklarede, at tiltalte havde været fuldstændig rolig, da han blev arresteret, mens den anden forklarede, at han havde været „ustyrlig“, og at dette var grunden til, at man havde taget førergreb på ham. Da han ikke selv havde deltaget i anholdelsen, bad forsvareren ham redegøre for, hvorledes han kunne vide, at det var nødvendigt at tage førergreb. Svar: „Det har det jo altså været.“

Robert Stuhr fik 30 dages hæfte.

Kjær Rasmussen: Ja, det er jo så heldigt, at vi kan fortsætte med problemerne omkring demonstrationerne. Det er jo tydeligt, at der med de domme, som for tiden afsiges i Københavns byrets 3. afdeling, er sket en skærpelse i myndighedernes holdning til selve dette at demonstrere og især naturligvis at demonstrere for synspunkter af venstreorienteret observans. Der er sket en skærpelse i anklagemyndighedens tiltalerejsning, idet den nu rejser tiltale efter straffelovens § 134 a, hvor den tidligere nøjedes med at rejse tiltale efter politivedtægten. Vi kan ikke se dette som andet end et forsøg på at knægte forsamlingsfriheden og den grundlovssikrede ret til at demonstrere, og vi mener, at der må være tale om en politisk beslutning, da man aldrig tidligere har set denne gamle bestemmelse, § 134 a, bragt i anvendelse.

Jeg håber, at ministeren klart vil svare på spørgsmålet om, hvad den politiske baggrund for skærpelsen er.

Justitsministeren (Thestrup): Som det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, sigter spørgeren med dette til de for tiden verserende retssager ved Københavns byret mod deltagere i urolighederne

den 20., 21. og 22. september i år i forbindelse med Verdensbankkonferencen. Det er rigtigt, at der i adskillige af disse sager er rejst tiltale mod de pågældende for overtrædelse af straffelovens § 134 a, men jeg kan absolut ikke være enig med hr. Kjær Rasmussen, når han anfører, at denne tiltalerejsning resulterer i, at man nu kan idømmes frihedsstraf blot for at have været til stede under demonstrationer.

Som hr. Kjær Rasmussen ved eller i alt fald burde vide, bestemmes det i § 134 a, at deltagere i slagsmål eller anden grov forstyrrelse af ro og orden på et offentligt sted straffes, såfremt de har handlet efter aftale eller flere i forening, med hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Det fremgår således klart af bestemmelsen, at ikke enhver form for gadeuorden er omfattet af § 134 a, og at den blotte tilstedeværelse under en lovlig demonstration naturligvis ikke indebærer en overtrædelse af § 134 a.

Når der i spørgsmålets begrundelse efterlyses en redegørelse for de politiske overvejelser bag den hævdede skærpelse af tiltalerejsning, må jeg fastslå, at spørgsmålet om tiltalerejsning på ganske sædvanlig måde har været afgjort af anklagemyndigheden og anklagemyndigheden alene. Det er derefter domstolene, der endeligt afgør, hvorledes de begåede handlinger skal bedømmes, på grundlag af de gældende danske straffebestemmelser. Beskyldningerne om, at der skulle være tale om skueprocesser, må jeg på det bestemteste afvise.

Kjær Rasmussen: Ja, det var jo egentlig ikke uventet, at justitsministeren stod her og fortalte os om domstolenes uafhængighed. Jeg må lige sige, at det er jo justitsministeren, som er anklagemyndighedens øverste chef, og jeg synes, det er absolut foruroligende, at dommeren den ene gang efter den anden retter sig efter anklagemyndighedens indstilling. Forsvaret har jo den ene gang efter den anden sat spørgsmålstejn ved, om denne § 134 a overhovedet var anvendelig, men det har dommeren overhovedet ikke villet tage stilling til.

Justitsministeren hævder endvidere, at der ikke er tale om nogen politisk bestemmelse, og sådan må justitsministeren vel udtale sig, men når der nu ikke er tale om nogen politisk bestemmelse om, at man nu